

ת"פ 31041/07/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד א.י., הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31041-07-17 מדינת ישראל נ' י'

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל - המאשימה

נגד
א.י. - הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד נעמה ישראל

ב"כ הנאשם: עו"ד דוד ברהום

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות איומים ותקיפה, בשל מעשים שביצע בערב שבת בתאריך 17.2.17. פרטי המעשים תוארו בהרחבה בהכרעת הדין. בתמצית ייאמר כי באותו ערב שהתה בתם המשותפת של הנאשם וגרושתו אצל הנאשם והוא ביקש להחזירה לידי אימה, אך היא לא השיבה לשיחות הטלפון שלו ולמסרונים ששלח לה. באותה עת התארכה האם יחד עם חבריה בבית חברה אחרת. הנאשם התקשר למארכת, שטענה באוזניו טענות כזב באשר למקום המצאה של גרושתו. במהלך השיחות וההתכתבויות בין הנאשם למארכת, הנאשם כתב ואמר לה ש"הן ישלמו על זה", כשכוונתו לגרושתו ולחברתה, ר'. הנאשם הגיע לבית הוריה של ר' והוזמן על ידם להיכנס. הוא נכנס לדירה עם בתו, ובמהלך השיחה עמם אמר, שכשגרושתו תגיע הוא ימשוך בשיערה ושעל כל דמעה שבתו בוכה, גרושתו ור' ישלמו מחיר כבד. עוד הוסיף ואמר, כי ירדוף אותן הרבה זמן, כי הוא לא פוחד, אפילו אם צריך ללכת לכלא או למות. כשהגיעו גרושתו וחבריה אל בית הוריה של ר', הנאשם הורה לגרושתו להיכנס לאוטו לפני שהוא שובר לה חלק כלשהו בגוף. למשמע הדברים בן הזוג של ר' צעק לעבר הנאשם שישאיר את הילדה ויעוף מהבית. הנאשם קילל אותו רץ לכיוונו, קפץ עליו והכה אותו במכת אגרוף בראשו. בן הזוג וחבר נוסף שהיה עמם אחזו בנאשם, השכיבו אותו על הרצפה כשפניו כלפי מטה, אחזו את ידיו מאחורי גבו וביקשו ממנו שוב ושוב להירגע, בעוד הנאשם מקלל אותם ומאיים כי ישרוף אותם וידקור אותם. לאחר דין ודברים, וכשהנאשם הפסיק לצעוק ולהשתולל, השניים שיחררו את אחיזתם בו, הוא קם, ובמהלך שיח שניהל עם ר' אמר **"לפני שאני ארדוף אותך עד היום האחרון בחיים שלי אני רוצה לדעת למה"**. הנאשם המשיך לאיים ובין היתר אמר לאביה של ר' **"אתה הבת שלך, אתה תדאג שהיא תשלם את המחיר"** וחזר על כך שוב. הנאשם ניגש לרכבו, הוציא ממנו דברים, קילל את גרושתו ועזב את המקום.

2. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות לבין

שנת מאסר בפועל וביקשה לגזור עליו שישה חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה קנס ופיצוי לקורבנות העבירה, תוך שציינה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, קשייו לקבל עליהן אחריות והעובדה כי מדובר באירוע מתמשך.

3. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם הולם המתחיל בענישה ללא הרשעה ומגיע עד לשירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב, וביקש להסתפק במקרה זה בענישה צופת פני עתיד, ולכל היותר בתוספת רכיבים כספיים. ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה כי לנאשם אין הרשעות קודמות, הדגיש את השכלתו הרחבה של הנאשם, את היותו אדם המנהל אורח חיים מתפקד ויצרני, ציין כי המעשים נעשו שלא מתוך יצר נקמני בגרושתו או רצון להרע לה, אלא מתוך דאגתו הכנה לבתו הקטנה ועל רקע לחץ גדול מאד שבו היה נתון הנאשם באותם רגעים וכי גם הנאשם עצמו נפצע במהלך האירוע. ב"כ הנאשם תמך עמדתו העונשית בפסיקה והגיש תעודות המלמדות כי הנאשם הוא משפטן בהשכלתו, בוגר תואר ראשון במנהל עסקים ועוסק בתיווך מקרקעין בהתאם לרישיון בו הוא מחזיק.

4. מטעם ההגנה הוגש עוד מכתב שכתבה גרושתו של הנאשם בחודש אוקטובר 2018 ובו תיארה כי בשנה האחרונה הנאשם מתראה עם בתם המשותפת באופן סדיר ומגלה נכונות לסייע בכל שנדרש, לרבות בהחלפת ימים בהסדרי הראייה, נטילת חלק ושותפות בחינוכה ובכל שנדרש. תואר כי יחסו של הנאשם אליה השתנה, והם משתדלים לגלות הבנה האחד כלפי השנייה מתוך תפיסה כי קשר יציב בין ההורים תורם לטובת הילדה. עוד תואר כי בעקבות היציבות שהושגה ביחסים בין הוריה, חל שיפור משמעותי בהתנהגותה של הקטינה וכי היא קשורה לנאשם ומצפה בקוצר רוח למפגשים ולשיחות עמו. לבסוף הובעה תקווה, כי תוצאות המשפט לא יגרמו נזק לקטינה, הזקוקה לאביה באופן יומיומי.

5. הנאשם בדברו האחרון אמר שמכבד את הכרעת בית המשפט וכל כוונתו הייתה לקיים את הסדרי הראייה כפי שנקבעו, הגם שאינו נוהג לדקדק בכך. הנאשם הביע צער אם מישהו נפגע כתוצאה מהתנהגותו ואמר כי הוא עצמו נענש מעצם קיומה של ההרשעה ובכך שאצבעו נשברה.

6. לאחר שמיעת הטענות לעונש הוריתי לממונה על עבודות השירות להגיש חוות דעת בעניינו של הנאשם. חוות הדעת שהוגשה ביום 27.1.19 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עבודות שירות.

מתחם העונש ההולם

7. הערך המוגן באמצעות עבירת התקיפה הוא שמירה על שלמות הגוף ותחושת הביטחון האישי. עבירת האיומים מגנה אף היא על תחושת הביטחון האישי של אדם ועל שלוות נפשו.

8. קורבנותיה המרכזיים של עבירת האיומים היו הוריה של ר', אשר נקלעו לאירוע שהתרחש בתוך ביתם, הגם שלא היה להם שום קשר לסכסוך בין הנאשם לגרושתו. הם נאצלו לשמוע את הנאשם מאיים שוב ושוב בפגיעה פיזית בבתם היחידה ובחברתה, ראו אותו נוהג בפועל בצורה אלימה, מעשה שהיה בו כדי להגביר את עוצמת השפעתם

של האיומים, והדבר הותיר בהם חותם של זעזוע, שניכר אפילו בעת שמיעת עדותם בבית המשפט.

9. כשהגיעו גרושתו של הנאשם וחבריה אל הבית, מעשיו של הנאשם הסלימו, הוא איים על גרושתו לפניה ותקף את בן זוגה של ר' בחמת זעם, לאחר שזה צעק עליו שיעזוב את המקום. מדובר בפרץ אחד של אלימות שלא הייתה מתוכננת, אך עוצמתה, כפי שנראית בסרטון שצולם, אינה מבוטלת. למרבה המזל, מעשה זה לא גרם לחבלה. מנגד שקלתי את העובדה כי במהלך האירוע נשברה אחת מאצבעותיו של הנאשם, פציעה שהיא משמעותית.

10. לעומת מעשה התקיפה שהיה מעשה בודד של הנאשם במהלך האירוע, האיומים שהשמיע נמשכו גם לאחר התקיפה ועד שעזב את המקום, הגם שהתבקש שוב ושוב על ידי הנוכחים להפסיק לאיים.

11. שקלתי את העובדה כי גרושתו של הנאשם וחברותיה שיקרו לנאשם על אודות מקום המצאה. עובדה זו ליבתה את זעמו של הנאשם, והיא ראויה להתחשבות, אם כי מובן שלא היה בכך כדי להצדיק השמעת איומים כלפי מי מהן, לא כל שכן לא היה בכך להצדיק נקיטה באלימות של ממש.

12. מנגד, אני מתקשה לקבל את הטענה, כי דאגתו של הנאשם לשלום בתו, אשר לטענתו הובילה אותו לבצע את המעשים, היא שיקול המצדיק הקלה עמו. למרבה הצער, מרבית מעשיו של הנאשם באירוע נעשו לעיניה והושמעו לאוזניה של הילדה, שנאלצה לשמוע ולחזות בהתנהלותו הברוטאלית של אביה, ולדברים וודאי הייתה השפעה עליה.

13. בחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה בגין מעשים דומים מלמדת על ענישה מגוונת החל משירות לתועלת הציבור ועד למספר חודשי מאסר בפועל. ראו למשל רע"פ 2564/11 **קנטור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.4.11); רע"פ 2636/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 4.4.11); רע"פ 751/09 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.1.09); עפ"ג (מרכז) 44560-08-11 **גרוס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11.3.12); ע"פ (נצרת) 47731-04-14 **שתיי נ' מדינת ישראל** (18.6.2014), עפ"ג (מרכז) 6221-06-08 **אטיאס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 10.12.08); עפ"ג (מרכז) 16383-01-10 **קריבולה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 23.2.10); עפ"ג (מרכז) 34128-07-13 **מדינת ישראל נ' בן צבי** (פורסם בנבו 18.7.13).

14. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל במאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ומגיע עד עשרה חודשי מאסר בפועל ולצדו מאסר מותנה ובמקרים המתאימים גם קנס ופיצוי.

העונש המתאים לנאשם

15. שקלתי לזכות הנאשם את העדרו של עבר פלילי ואת העובדה שהאירוע נושא כתב האישום הוא אירוע אלימות יחיד שבו היה מעורב ולא נפתחו לו תיקים נוספים. עוד שקלתי את העובדה כי הוא מנהל, ככלל, אורח חיים מתפקד ויצרני, ומשמש אב מסור לבתו, חרף הסכסוך שהיה לו עם אמה. בהקשר זה ניתן משקל ממשי למכתב שכתבה גרושתו של הנאשם בנוגע לתפקודו כאב בתקופה האחרונה, ולדברים שאמרה גם בעדותה בבית משפט בעניין זה.

16. מובן כי לא ניתן לזקוף לחובת הנאשם את עמידתו על כך שתובאנה ראיות להוכחת אשמתו. עם זאת אין הוא זכאי ליהנות מההקלות הניתנות, ככלל, למי שמודים במעשיהם. להודאה באשמה נלווה, בדרך כלל, חיסכון בזמן שיפוטי, ואולם חשוב מכך- לעיתים קרובות נלווית לה גם קבלת אחריות על המעשים, המהווה הכרה בפסול שבהם ומפחיתה את הסיכון להישנותם. אלה לא התקיימו אצל הנאשם, אשר גם לאחר שנודע לו כי האירוע תועד בחלקו, עמד על כך שהוא זה שהותקף ראשון ושב והכחיש כי איים על מי מהנוכחים. בדבריו במהלך המשפט הנאשם שב והתייחס אל עצמו כאל קורבן האירוע, בשעה שקשייו למשול ברוחו והמשקעים הרגשיים שיש לו ביחס לכלל הנוכחים באירוע, באו לביטוי גם במהלך האירוע וגם במהלך המשפט (ראו סעיף 21 להכרעת הדין). כל אלה מחייבים שקילת שיקולי הרתעה אישית שיבואו לביטוי בתוך מתחם העונש ההולם.

17. עם זאת התרשמתי, כי עצם ניהולו של ההליך הפלילי כנגד הנאשם, לראשונה בחייו, היה בו כדי להוות גורם מרתיע עבורו. כן שקלתי את העובדה העולה מתוך מכתבה של גרושתו, לפיה הקשר שלה עם הנאשם בשנה האחרונה יציב והם נוהגים בכבוד הדדי מתוך ראיית טובתה של בתם. באלה יש כדי להוות גורם הממתן, במידת מה, את החשש להישנות מעשי אלימות ואיומים מצד הנאשם. על אף האמור, לא הובאו כל ראיות לכך כי הנאשם השתלב בצורה מסודרת בטיפול כלשהו לשליטה בכעסים ולא מצאתי כי ישנה הצדקה לחרוג בעניינו של הנאשם לקולא ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

18. שקלתי את העובדה כי עצם הרשעתו של הנאשם בביצוע העבירות עשויה לפגוע בו, לנוכח עיסוקו. עוד שקלתי את העובדה, כי משעה שגם הנאשם זן את בתו, גזירת עונש בתוך מתחם העונש ההולם יש בה כדי לפגוע בעקיפין ובמידה מסוימת, גם בילדה, ואולם אין מדובר בפגיעה חריגה ביחס לפגיעה הנגרמת, ככלל, לבני משפחה של אדם המורשע בפלילים.

19. לנוכח התרשמותי מהשפעתם העמוקה של דברי האיום שהשמיע הנאשם על הוריה של ר', ראיתי מקום לפסוק להם פיצוי, וכן ראיתי לפסוק פיצוי לבן זוגה של ר' שהוכה על ידי הנאשם.

20. לנוכח האמור לעיל יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם, אך לא בתחתית המתחם.

21. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 27.2.19 בשעה 8:00 במפקדת מחוז דרום של הממונה על עבודות השירות.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע או עבירת איומים.

ג. חודשיים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור
עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. פיצוי לעד תביעה 4, א.מ., בסך 1,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום
1.3.19.

ה. פיצוי לעד תביעה 5, ש.ל., בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום
1.3.19.

ו. פיצוי לעדת תביעה 6, א.ל., בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום
1.3.19.

22. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

23. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ל' שבט תשע"ט, 05 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים.